

JA WOBEC SIEBIE I INNYCH

MARZENA KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głoskowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Ja wobec siebie i innych

Cele

Uczeń potrafi:

- pracować i bawić się zgodnie w grupie,
- tworzyć i odgrywać scenki lub wyrażać plastycznie swoje myśli i odczucia,
- dobierać odpowiednie wyrazy i porządkować je według podanych warunków (nazw nadrzędnych),
- odszukać potrzebną informację na wskazany temat,
- dokonać samooceny swojej pracy i zachowania.

Metody pracy (wg Okonia)

rozmowa kierowana, metody praktyczne, ruch przy muzyce.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa.

Środki dydaktyczne

ilustracje dotyczące kontaktów między ludźmi, np. obrazujące współpracę w różnych ujęciach, zabawę, wspólne spędzanie czasu, pomoc, sposoby komunikowania się itp.

Opis przebiegu zajęć/lekcji:

1. Uświadomienie celów. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat tego, co będą robili podczas zajęć oraz tego, na co będzie zwracać szczególną uwagę. Odślania jedno skrzydło tablicy, na której wcześniej zapisał:
 - Czy potrafię pracować i bawić się zgodnie?
 - Czy wypowiadam się pełnymi zdaniami?
 - Czy uważnie czytam?
 - Czy piszę poprawnie?
2. Po odczytaniu pytań zachęca dzieci, aby podały sobie ręce i życzyły sobie pomyślnej pracy.
3. Wywołanie zaciekawienia tematem, postawionym problemem.
 - Czy szkolna podróż to tylko czytanie, pisanie, liczenie?
Uczniowie próbują odpowiedzieć na to pytanie.
4. Realizacja podstawowych zadań zaplanowanych na zajęcia.
 - Nauczyciel rozdaje każdemu uczniowi ilustrację. Poleca wyszukać napis z prawem odnoszącym się do wypoczynku. Zwraca uwagę na centralne miejsce na ilustracji (uczeń, człowiek), jego kontakt z otaczającym światem.

- Nauczyciel zapowiada, że podczas zajęć zajmiemy się prawem człowieka do kontaktów z innymi ludźmi oraz stawia problem – pytanie: Jakie mamy obowiązki, żeby to prawo miał każdy?
 - Nauczyciel odsłania ilustracje. Uczniowie wybierają te, które odnoszą się do wzajemnych kontaktów między ludźmi, omawiają je krótko i nadają im tytuły.
 - Nauczyciel doprowadza tok myślenia uczniów w kierunku wyodrębnienia wyrazów/wyrażeń: tolerancja, nietolerancja, akceptacja, sprzeciw, brak akceptacji.
 - Uczniowie odszukują w słownikach wyjaśnienie znaczenia słów: akceptacja, tolerancja.
5. Zadania do wyboru: namaluj dwa obrazki: co akceptuję (toleruję), czego nie toleruję, wymyśl scenki; ułóż rymowaną.
- Po wykonaniu tego zadania uczniowie powinni zaprezentować swoje prace.
- Podsumowując pracę, nauczyciel stawia pytanie: „Mimo że czegoś nie lubimy, nie tolerujemy, jak powinniśmy się zachować wobec drugiej osoby?”.
- Udzielając odpowiedzi, uczniowie wybierają wyrazy/wyrażenia: grzecznie, spokojnie, wysłuchać jej, powiedzieć swoje zdanie, tolerować inność.
- Redagowanie tekstów jako odpowiedzi na jedno z pytań (do wyboru): „Co pomaga mi w kontaktach z drugą osobą?” – „W kontaktach z drugą osobą pomagają mi...”; „Co przeszkadza mi w kontaktach z drugą osobą?” – „W kontaktach z drugą osobą przeszkadzają mi...”.
- Prezentacja prac.
6. Podsumowanie zajęć. Co chcielibyście zmienić w swoim zachowaniu? Samoocena pracy.
7. Wspólna zabawa „Ludzie do ludzi” – dzieci dobierają się parami, „głowa do głowy” – dotykają się głowami, „plecy do pleców” – itd.: „ręka do ucha”, „ręka do ramienia”, „kolano do kolana”, „ręka do ręki” – łąpią się za ręce i kręcą się w kółko.

Komentarz metodyczny

należy pozwolić uczniom na swobodne wypowiedzi, nie oceniać ich wypowiedzi. W pracy z uczniem ze SPE należy zwrócić uwagę na zaangażowanie i docenić wysiłek włożony w pracę, stosować formy przekazu w sposób zrozumiały dla dziecka. Należy zapewnić uporządkowany proces uczenia się: dzielić zadania na mniejsze części, udzielać jasnych i konkretnych wskazówek. Trzeba zadbać o możliwość relaksu i uspokojenia.